

Rozhovor s jubilantom doc. PhDr. Oskarom Blaškovičom, CSc.

Doc. PhDr. Oskar Blaškovič, CSc. oslavuje v októbri 2006 svoje životné jubileum. Počas svojej plodnej profesijnej kariéry prispel k výraznému rozvoju poradenskej, pedagogickej a školskej psychológie. Patrí v histórii psychologického poradenstva k osobnostiam, ktoré sa zaslúžili o skvalitňovanie a rozvíjanie jeho systému na Slovensku.

Výsledky celoživotnej vedeckej a učiteľskej práce doc. Blaškoviča sa vyzdvihli na medzinárodnej vedeckej konferencii Násilie v školách, ktorú zorganizovala Asociácia školskej psychológie SR a ČR v Banskej Bystrici v dňoch 31.8. – 2.9. 2006. Zdôraznil sa najmä jeho významný podiel na vzniku a rozvoji školskej psychológie ako samostatnej psychologickéj disciplíny, na vypracovaní a overení koncepcie práce školského psychológa v školách a v školských zariadeniach a na legislatívnom ukotvení tejto novej psychologickéj profesie v zákone a vyhláske.

Pri tejto príležitosti uverejňujeme s jubilantom rozhovor.

Pán docent, môžete nám, ale najmä naším mladým kolegom, priblížiť výsledky svojho profesijného života a poradenskej a školskopsychologickej práce počas celej profesijnej kariéry?

Na Filozofickej fakulte UK v Bratislave som študoval odbor psychológia a štúdium som ukončil doktorátom v r. 1950. V r. 1964 som dosiahol vedeckú hodnosť CSc. a v r. 1975 som sa habilitoval za docenta pre odbor pedagogická psychológia. Rád spomínam najmä na roky strávené v oddelení pedagogickej psychológie vo Výskumnom ústave pedagogickom, ale najmä na roky práce prežité na Katedre pedagogickej psychológie Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, kde pod mojím vedením ukončilo mnoho študentov vysokoškolské psychologické a učiteľské štúdium, ako aj doktorandské štúdium v oblasti pedagogickej a školskej psychológie.

Aké sú vlastne výsledky vašej práce vo Výskumnom ústave, kde ste pracovali, ako viem plných 23 rokov?

Najprv som sa zaoberal aplikáciou učenia I.P.Pavlova v psychológii najmä v súvislosti s predštartovým stavom u športovcov, potom som skúmal vplyv výrobných prác na utváranie osobnosti žiakov. Po roku 1960 som pracoval v oblasti školského a profesionálneho poradenstva a stal som sa jedným zo spoluvytvorcom systému psychologického poradenstva v Československu.

V rokoch 1969-1970 som spolu s kolegom doc. PhDr. Jurčom, CSc. pripravil a riadil exaktný výskum vedomostí žiakov základných škôl, kedy počas dvoch dní bolo vyskúšaných cca 27 tisíc žiakov 9. ročníka didaktickými testami zo slovenského jazyka, matematiky, fyziky a dejepisu. Následné štatistické spracovanie výsledkov výskumu potom umožnilo vyhotoviť mapy vedomostej úrovne žiakov Slovenska.

Iste mali výsledky tohto výskumu zaslúžený ohlas?

Skutočne máte pravdu. Výsledky vzbudili pozornosť nielen u nás, ale aj v zahraničí a publikovali ich aj v odborných časopisoch v Poľsku, Juhoslávii, USA a Grécku.

Je známe, že k vašim ďalším významným aktivitám patrí aj výskumná práca v oblasti psychológie učňovskej mládeže a že za túto prácu ste dostali vyznamenanie z Ministerstva priemyslu?

V rámci týchto psychologických aktivít som vyvinul obrázkový záujový test pre voľbu povolania žiakov, ktorý potom výchovní poradcovia a neskôr aj školskí psychológovia úspešne využívali vo svojej práci .

Aj neskôr som sa ako psychológ venoval mládeži a ich možnostiam výberu vhodných profesií vychádzajúcich z ich osobných predpokladov a požiadaviek spoločenskej praxe. Spolupodielal som sa na Slovensku medzi prvými na príprave informačného poradenského počítačového programu POSDEX určenému pre správnu voľbu povolania žiakov a študentov. Program a jeho výsledky potvrdili nevyhnutnosť zapojiť počítače do diagnostiky profesijných záujmov ako aj do individuálneho poradenstva v oblasti profesionálnej orientácie a voľby povolania mladých ľudí.

Posledné roky ste sa svoj profesijný záujem venovali rozvoju školskej psychológie, príprave a vzdelávaniu budúcich školských psychológov a vytváraniu systemizovaných miest školských psychológov na školách?

Je to časť môjho profesijného života na ktorú spomínam skutočne veľmi rád. V polovici 90. rokov som sa spolupodielal na vzniku samostatného predmetu Školská psychológia v rámci učebného plánu denného vysokoškolského štúdia študijného odboru Psychológia a spolu s kolegami na Katedre psychológie FFUK som začal organizovať dvojročné Špecializačné štúdium zo školskej psychológie zamerané na špecializovanie sa v novovzniknutej profesii školský psychológ. Som presvedčený, že táto psychologická profesia má najmä v súčasnosti v školách svoje opodstatnenie a že môže pomôcť pedagogickým pracovníkom škôl, ale aj rodičom žiakov rozvíjať osobnosť detí a rýchlejšie a kvalitnejšie riešiť ich problémy v správaní, učení a kariérovom poradenstve.

Ďakujem za rozhovor a želám v mene svojom aj v mene ostatných psychológov veľa zdravia, šťastia, energie, pohody a optimizmu, ktorý bol vždy trvalou charakteristikou vašej osobnosti.

Zhovárala sa: Eva Gajdošová